

Unkarimuistoja viideltä vuosikymmeneltä

Unkariyhteyteni alkavat 1970 – luvulta. Asuin Kouvolassa ja siellä toimi kamarikuoro, joka lähti vierailulle Soproniin. Itse en kuulunut kuoroon, mutta sain majoitusvieraakseni vastavierailulle Giselan, joka oli opetellut sanomaan ”Hei, olen unkarilainen mummo”. Tämä ”mummo” on yhä kirjeenvaihdossa kanssani. Olemme tavanneet lukuisia kertoja lähinnä Sopronissa. Ihana kaupunki, loistavia ihmisiä.

Muutettuani Kuopioon kuului työtehtäviini mm. ystävyyskaupunkiasioita. Györ tuli tutuksi ja kaupungin kulloisetkin johtohenkilöt. Kahta herraa vein Marjatta Huidun tulkkausavustuksella Lappiinkin viikoksi. Kuopion vuosina olin Debrecenissä kesäyliopistossakin. Yksityisvierailullani Sopronissa ja siitä Budapestiin pysähdyin kerran Györissä ja minua pidettiin siellä paremmin kuin piispaa koskaan pappilassa.

Budapestissäkin on ystäviä. Franceskaan tutustuin lentokoneessa sillä seurauksella, että lentokentällä vastaanottajille tuli kiista, kumpi saa minut vieraakseen. Francesca oli musiikkiakatemian lehtori, myöhemmin laitoksen vararehtori. Hän vieraili sittemmin mm. Kuopiossa kuoronsa kanssa. Olemme todenneet, että ”entisessä elämässä” varmaan olemme olleet sisaruksia, niin samoilla aaltopituuksilla olemme olleet alusta asti.

Aranka on ystäväistä nuorimmasta päästä. Hänen elämäänsä olen saanut seurata kihlauksesta lapsen syntymään, avioeroon, Unkarin työelämän muutoksiin, äidin sairauteen, veljen Amerikkaan muuttoon ja lapsen avioitumiseen saakka. Aranka on opiskellut suomenkielen omatoimisesti ja tulee sillä hyvin juttuun.

Debrecenin yliopiston lehtori Àgnes on ystävättäreni, jonka kanssa olemme pitäneet yhteyksiä opiskelukesästäni asti. Hän järjesti vierailunsa kerran niin, että saattoi olla täällä Mikkelissä ystävyysvieraille tulkkina koko vierailuohjelman.

Kuopiossa toimin Unkari-seurassa vuosia. Mikkelin muutettuani ajattelin pysyä sivussa, mutta tulinkin vedetyksi mukaan melko pian. Olen majoittanut muutamia kertoja ystävyysvieraita ja kuljetin mm. Àgnesia tulkin tehtävien takia useiden satojen kilometrien edestä. Yksi ”ystävyyss perhe”, isä, äiti ja aikuinen poika olivat vierainamme yhtenä kesänä, olimme kesämökillä, kuljimme lähitienoot nähtävyyksillä ym. Musiikkiyhtyeen jäsen, jonka isäntäperheeksi olimme nimetty, halusi kesken viikon vaihtaa majoitusta ja siirtyi ystäviensä kanssa toisaalle!

Olen aina vastannut kysyttäessä, mikä minua Unkarissa viehättää, että unkarilaiset. Tätä kokemusta minulla valitettavasti ei juuri ole päässyt syntymään Mikkelin ystävyyskaupungin edustajien kanssa.

Yli 10 v. tšekäläisen Unkariseuran hallinnossa on tuonut runsaasti uusia tuttavuuksia ja tietoa. Makkarantekoonkin kerran tarjoiduin, mutta sain vastauksen, että siellä on jo muutenkin tungosta. Leenan ideat ansaitsevat kiitoksen. Eino Leino matinea Kenkäverossa oli vertaansa vailla! Hienoa, että Mikkelistä on nyt ylletty jopa pääseuran johtoon. Molempiin organisaatioihin toivon vastaisuudessakin hyvää henkeä ja runsaasti henkilökohtaisia lujia ja aitoja kontakteja.

Pirkko Willberg